

Комисаринъ.

Е, господа, е! Да прощавате! Разно-
скитъ!

Грабчо.

Нѣмамы сега нужда отъ твойтъ писма.

Комисаринъ.

Вый може да нѣмате нужда; но азъ не
си вадихъ очитъ за Богъ да прости.

Грабчо, като сочи Коля.

За заплатата ви, *харизвамъ* ви тозъ чи-
лѣкъ. Правете съ него каквото щете. Ако
обычате, обесѣте го.

Колю.

Чортъ! Какво да прави чилѣкъ? Ако
казва истината, биятъ го; ако лъже, бѣ-
сать го!

Лулю.

Свате Грабчо! Простете и него, — клѣ-
тыйтъ чилѣкъ.

Грабчо.

Тогава ще платите и на комисаринтъ.

Лулю.

Да бжде и то! — Да идемъ сега, чада,
да зарадвамы и майка ви.

Грабчо.

Да излѣза и азъ съ васъ! Да видя лю-
безната си касенца.

КРАЙ.